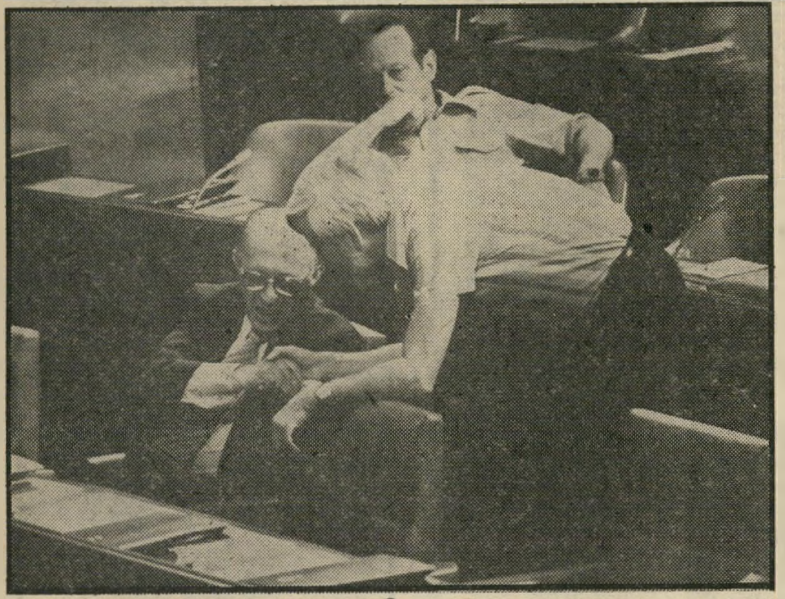

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי. המערכת והמינהלה: תל אביב, רחוב גורדון 3, טלפון 03-243386. תאריך: 136. מען מברקו: "עודמפרס". מודפס ב"הדפוס החדש" בע"מ, תל אביב, רחוב בן-אבנר. הפצה "גד" בע"מ. גלוסות: צינקהרסיה "כספי" בע"מ. העורך הראשי: אורי אבנר. העורך: אלי תבור. עורך תבנית: יוסי שנון. עורכת כותב: ענת ישראלי. צלמוי מערכת: ציון צפריר וגיזה רוזן. ראש המינהלה: אברהם סיטון. מחלקת המודעות: רפי זכרונני. המו"ל: העולם הזה בע"מ.

פגם במדור אישי, שבו ידווח האיש לקורר-אי השבועון על מעשיו בכנסת. מצב זה אינו קיים עתה, ועל כן לא חידשנו מדור זה כאשר חזרתי לכנסת, במקומו של לובה אליאב, עליפי הסכס-הרוטציה שנקבע לפני הבחירות. אולם גם המצב הקיים אינו סביר, מאחר שנמצע ממני לדווח לא רק על מעשי שלי, אלא גם על התרשמויותי ממעשי אחרים.

אבנרי ובגין במליאת הכנסת (מאחור: אגון) א"ד לדווח?

יש לכך סיבות רבות. כתבים מסוימים כלל אינם נוכחים לרוב בדיוני המליאה, אלא קוראים רק את הפרוטוקול (אם בכלל). אחרים בוחרים להם מראש על איזה אירוע הם רוצים לדווח, ומתעלמים מכל השאר — גם אם, במפתיע, קורים דברים מעניינים וחשובים. יש המתרכזים ברכי לות פרלמנטרית בלבד, תוך התעלמות מהדיונים החשובים, המשמעים אותם.

אחרי שהפכתי בדבר במשך כמה שבועות, החלטתי להציע למערכת לכתוב דיווח שבועי על המתרחש בכנסת, מנקודת הראות של כתב פרלמנטרי שהוא גם מעורב אישית בנעשה. התרשמויותי לא יבואו מן החוץ, אלא מכפנים. לא אסתיר את מעורבותי האישית בעניין, והקורא הרחום יסלח לי אם מדי פעם, מתוך חולשה

של שמואל בק, מי שהיה צייר המערכת. במילא אין העולם הזה יכול ורוצה לשר-מש כל-יבטיולי למחנה פוליטי מוגדר, וגם לא למחנה של, שאני מייצג אותו בכני-סת. דיווח על פעולות הסיעה יכול לבוא רק בצורת פירסום מיוחדת גלוי מטעם מחנה שלי, במודעה נפרדת, כמו של כל מחנה פוליטי אחר.

מבחינה זו יש הבדל מסויים בין הסיעה הנוכחית ובין סיעתנו בכנסת הששית והר-שביעית. אף כי לא היתה זהות פורמלית בין השבועון העולם הזה ובין תנועת העולם הזה — כוח חדש, הרי עצם זהות השם לימד על התוכן. התנועה קמה על ברכי השבועון, ולמען מאבק על העקרו-נות המדיניים והמוסריים שהתגבשו בר-שבועון במשך שנים. עורך השבועון ונציג התנועה בכנסת היו אותו האיש, והוא ביטא את אותם הרעיונות בעיתון ובמי-ליאת הכנסת. משום-כך סברנו אז כי אין

קרא קרי

לשבועון זה יש יתרון אחד, שאין לשום אמצעי-תיקשורת אחר בארץ: יש לו כתב פרלמנטרי היושב במליאת הכנסת. אותו כתב פרלמנטרי ממלא תפקיד בכיר למדי גם בעיתון. אליה וקוץ בה. אותו כתב פרלמנטרי שתי עובדות אלה ביהו יוצרות בעייה, משמש, כמילוי תפקידו בכנסת, נציג של גוף פוליטי ומצע פוליטי. שתי עובדות אלה ביהו יוצרות בעייה, שהתחבטנו בה במשך כמה חודשים: כיצד, לדווח בשבועון על אירועי הכנסת? כפי שדיווחנו לך, במדור זה, ערב שיר-בתו לכנסת, נעוצות במצב זה כמה בעיות. העולם הזה הוא עיתון בלתי-תלוי, והוא דוגל בסיסמה הרשומה למעלה, ליד האריה

לכמה כתבים יש "בנייהסות", אלה מספ-רים להם סדוות מדיוני ועדות, תמורת תשלום פשוט: פירסומת אישית. כתוצאה מכך יש כמה גיבורים פרלמנטריים, שהי-ציבור שומע עליהם בלי הרף נסים ונפי-לאות, ואילו בכנסת עצמה הם מוחזקים ככסילים גמורים, ואין איש מתייחס אליהם. אחת הצרות הגדולות בדיווח הפרלמנ-טרי הוא מה שקרוי "סערה בכנסת", כלו-מר: אם כמה ח"כים, ויהיו גם אפסים מאופסים, מתחילים לצרוח בעת ישיבה ולגדף זה את זה, וזכה הדיון בדיווח בולט, גם אם תוכנו חסר כל חשיבות. אם, כעבור שעה, דנה הכנסת בנושא שהוא יחזני לכל אדם במדינה, ונשמעים בו נארי-מים בעלי עומק מחשבתני, אך אין "סערה" כזו — לא ייזכר דיון זה בשום עיתון. התוצאה: כמה ח"כים מפברקים מראש "סערות", לפעמים זה נעשה מתוך תיאום גלוי או סמוי בין ח"כים מטיעות יריבות, המגדפים איש את רעהו בתשוקה ובחד-וזה, לעיני הכתבים, כעבור כמה דקות ניתן לראותם, שמחים וטובי-לב, יושבים בצוואת במינון ומחליפים ביניהם בדיחות. איני בא לטעון, חלילה, שאסור לכתב פרלמנטרי לדווח על "סערות בכנסת", או על רכילות פרלמנטריות. אך אני בא לטעון שיש לדווח גם על הדברים הרציניים הקורים בכנסת, על דיונים מע-מיקים, על רעיונות חדשים בעלי מישקל. ברוב כלי-התיקשורת, האיון אינו קיים. השיטה העיתונאית של העולם הזה מברי-ססת כולה על איון בין חלק קל, הכולל גם רכילות גלויה, ובין חלק רציני, הדן במירב הרצינות בבעיות הגדולות של המדי-דינה. נדמה לי שזהו איון בריא — ואסור להפרו, לא לכיוון זה ולא לכיוון זה. במדור הפרלמנטרי החדש, אשתדל לשמור על האיון הזה, כדי שיהיה מעניין, מושך לקריאה — אך גם מטפל בעניינים החשו-רים, אשר למענם קיימת הכנסת.

הסכם פשרה

קיים ויגאל ידון את הנראות פקוי דת העתיקות בכך שזא פירסם פירסום ראוי — נבעה מהערכה מוטעות לגבי מהות הפירסומים, ומכאן שההאשמות היו הכרות יסוד.

(ג) השקת החסר
אחת הכתבות עסקה בשקל משנת ה' /, אחד מחמישה שקלים כאלה, שנעלם, כב-יכול, בעת הפירות מצדה. לאמיתו של דבר התברר, בעת ניקוי השקלים, כי רק אר-בעה מהם היו משנת ה' /, ואילו החמישי-זוהה בטעות כשקל משנה זו, בעוד שהיה למעשה שקל משנת ב' /.

זא היתה כל כוונה לייחס לפרופ' ירון זיקה או ריעה בעניין השקת החסר, אם כי מהקשר הדברים בכתבה משתמע ייחוס זיקה כזו, אך ייחוס הזיקה היה מוטעה וחסר יסוד.

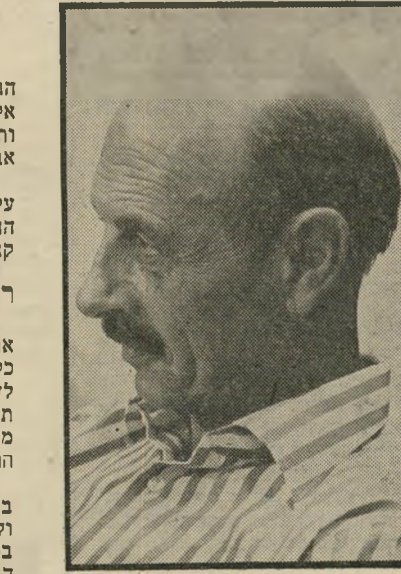
הנוגעת לפרופ' יגאל ירון. בשל כתבות אלה הגיש פרופ' ירון קובלנות פליליות ותביעה אזרחית נגד יגאל לביב, אורי אבנרי והעולם הזה.

נושאי התביעה והקובלנות נבדקו מחדש על-ידי העולם הזה, ובעיקבות בדיקה זו החליטה המערכת לפרסם בזה את מסי-קנותיה.

(א) יגאל כתיב-נשק עתיקים והת-רומה בסך 6,000 דולר.

העולם הזה וכתבו, יגאל לביב, האשימו את פרופ' ירון בכך שייצא לחוץ-לארץ כלי נשק עתיקים, ללא רישיון, כי נטל לעצמו את הסכום של 6,000 דולר ששולם תמורת כלי-הנשק, וכי הבריח את הצ'ק מן הארץ תוך ביצוע עבירה על תקנות ההגנה (כספים).

התברר כי כלי-הנשק העתיקים יצאו ברשיון על-ידי סוחר עתיקות בשם לוי, ולא על-ידי פרופ' ירון, ולפיכך לא היה בסיס להאשמת פרופ' ירון בייצוא כלי-הנשק ללא רשיון.

פרופ' ירון התנצלות

(ד) מסקנות
מלאכת איסוף העובדות על-ידי העולם הזה נעשתה מתוך הנחות מוקדמות, והמסי-קנות שהסיק היו מוטעות ובלתי-מעוגנות בעובדות. השבועון אכן עשה מאמצים לאסוף את מירב הנתונים ממקורות שהיו בנייהשגה בשבילו, אך מאחר שהגיעו נתו-נים חלקיים, יצר לעצמו תמונה מוטעית של המצב, ודבק בעמדה זו מבלי שהיה לו בסיס לכך.

כן התברר כי 6,000 הדולר ששולמו לסוחר לוי תמורת העתיקות, שחלקיהארי נמסר לאוניברסיטה, ומיעוטם נשלח אל התורם בחו"ל.

הצ'ק בסך 6,000 דולר, שנתקבל מהתו-רם, הופקד בחשבונו של מר לוי בבנק בישראל, ביום שבו נתקבל.

לפיכך העובדות לאמיתן הן, כי פרופ' ירון לא עשה את המעשים שיוחסו לו על-ידי "העולם הזה" ויגאל לביב, וההאשמות היו מוטע-עות וחסרות-יסוד.

מקורה של איה-ההבנה היה כי הצ'ק, שנמשך על-ישי המכון לארכיאולוגיה, האו-ניברסיטה העברית, הוסב במישרין על-ידי פרופ' ירון, בשם המכון, לסוחר-העתיקות שהפקידו בבנק.

(ב) פירסומי מצדה
בעיקבות הפירות מצדה פירסם יגאל ירון הן פירסומים מדעיים והן פירסומים עממיים.

סברת "העולם הזה" כאילו לא

התנצלותם המלאה בפני פרופ' ירון.

לוי אבנרי

אלי תבור יצא לחופשה ממושכת. בהעדרו חזר מדור זה, זמנית, לידי אורי אבנרי.

לפני יותר משנתיים הגיש הפרופסור יגאל ירון שורה של קובלנות פליליות ותביעה אזרחית אחת, ביגלל סידרת-פיר-סומים של העולם הזה. מאז התנהל המי-ש-פט, אך הדברים לא הגיעו עדיין לשמיעת ערויות ולדיון לגופן של הסענות.

בסיס לכתבות, לעיון פרקליטו, עורכי-הדין אמנון ויכרונני, וביקש ממנו חוות-ידעת על המצב העובדתי. באותו זמן ביקש גם השור-פט מהצדדים לסכם ביניהם את הדברים בדרך של פשרה.

השבוע באו הצדדים לידי הסכם על גוסח של הודעה מטעם העולם הזה, ובכך נסתיימו המישפטים.

וזו לשון ההודעה:
בחודשים מארס ואפריל 1977 התפרסמה בהעולם הזה (2065 והלאה) סידרת-כתבות,